

то си положение, и тогава само можемъ да ся надѣмъ, че то ще внимава.

Въ прѣвы-ты уроци учитель-тъ може да покаже на дѣца-та нѣкои изображения, та съ това да ги примами на разговоръ; може да имъ каже какъ да кръстосвать нѣколко прѣчици, та да става отъ тѣхъ колибкѣ, коѣ-то той може да испише и на чернѣ-тѣ дѣскѣ, да ги научи да си броятъ прѣстие-ты и т. н.

Учитель-тъ ако има работѣ и съ други дѣца отъ друго отдѣление, тогава може да пусне по-рано новы-ты ученици; нѣ никакъ да имъ не допуща да си помыслятъ, че въ училище-то може да ся сѣди и безъ работѣ.

ЩО ЗНАЧИ БЪЛГАРСКИЙ ЯЗЫКЪ ВЪ ПРѢВОНАЧАЛНО-ТО ОБУЧЯВАНЕ.

Дѣте-то влиза въ духовный животъ на людете, които го обыкалять, само чрѣзъ бащиный си языкъ и, инакъ, свѣтъ-тъ, който обыкала дѣте-то, ся отражаява въ него съ духовнѣ-тѣ си странѣ само чрѣзъ сѣщый му бащинъ языкъ. И така, тука му е мѣсто-то да ся каже, какво влияние има добро-то или лоше-то приготвеване въ българский языкъ на едно дѣте докль ся учи.

За да ся изучи единъ прѣдмѣтъ, прѣдаваея на дѣте-то. То го усвоява и го исказва съ думы. Едно дѣте, което не ся е научило да вникнува въ мысль-тѣ на думы-ты, тъмно разбира, или никакъ неразбира що значать тии, та, ако не е навъкижло да ги нарядда слободно, кога говори или кога пише, всякога ще срѣща голѣмы мѣчнотии отъ тоя корененъ недостаткъ, кога учи и другъ нѣкой прѣдмѣтъ.